

**3 MESOS,
3 SETMANES,
3 DIES.**

Entrevista amb
Francesc Ruiz

Caterina Almirall. L'origen del projecte és una recerca complexa que portes temps desenvolupant, ens podries explicar com es va iniciar?

Francesc Ruiz. Fa cinc anys que visc entre Barcelona i Ripoll, i els trajectes i paisatges de la R3 de rodalies i l'autovia C-17 han passat a integrar-se en el meu dia a dia en un traveling continu que contempla allò rural, industrial i urbà. És en l'observació d'aquest recorregut que he començat a treballar amb certs imaginaris i poètiques que emergeixen tant dels polígons com del transport per carretera, que vinculo a una idea de logística enrarida o logística queer, quelcom que modifica aquests espais transformant-los en llocs on són possibles altres formes de viure.

L'espai de la logística, com a qualsevol sistema, tendeix a l'opacitat, però en el cas del transport de porcs per carretera aquesta opacitat desapareix i passa a esdevenir una cosa molt més complicada. Recordo un dia que em va sorprendre molt veure un camió d'una empresa de "genètica porcina", ni tan sols sabia que existia aquest terme, i encara menys coneixia la importància que té per a la indústria de les càrnies la selecció de les diferents races amb l'objectiu d'incrementar la producció de carn. La infraestructura de la indústria càrnia resta amagada als polígons d'Osona, el Ripollès, el Moianès, la Selva o el Bages, moltes vegades sota noms críptics i espais impersonals. Cal recórrer aquestes àrees industrials i buscar a la web els noms que apareixen als rètols per adonar-se de l'abast al territori i l'alta especialització de tot el sector del porc. Sabem com són d'importants les càrnies per a l'economia nacional, però també sabem gràcies a l'activisme del Grup de Defensa del Ter¹ que l'impacte ecològic que generen és irreversible. La contaminació de les aigües freàtiques incrementada per la sequera transforma gran part de la Plana de Vic en una zona de sacrifici on preval l'extractivisme i l'acumulació de capital per sobre de la vida.

C.A. M'explicaves com en els teus recorreguts pel territori vas anar descobrint tota la infraestructura del porc. Ens pots explicar alguns exemples?

F.R. Al polígon de Ripoll va obrir una empresa amb un nom misteriós, 333, darrera la qual es troba una de les webs de serveis especialitzada més important a nivell global del món porcí². Una mica més enllà, amagada en un edifici amb forma de transatlàntic, s'hi troba una empresa de processat de tripa artificial de cel·lulosa adreçada a la indústria dels embotits. Al polígon de Sora fabriquen a mida les carrosseries per al transport de porcs. A Orís, just passat el prostíbul Nederland, fa olor d'obrador de pastisseria i sembla que prové d'una empresa que recicla el pa que no es consumeix per fer-ne pinso per a animals. Al trajecte de la C-17 de tant en tant i depenent dels corrents de l'aire venen bafarades de pudor de purins provinents de les granges de porcs amagades, que es fa especialment intensa quan els fan servir per adobar els camps on cultiven colza i melca que després s'utilitzen per a l'elaboració de pinsos.

Un dia a l'entrada de Gurb vaig fer un descobriment molt inspirador, a l'encreuament de la C-17 i l'Eix Transversal just a sota d'una elevació de la C-25 hi ha una rotonda on hi viu tota una comunitat de conills, i es veuen els seus caus, i quan surten al capvespre, sembla que observin com passen els camions. Molt a prop d'aquest indret, sobre la façana d'una macro planta de processament de llet, trobem retolada la frase "benestar animal". Tot plegat genera una visió del que podria ser una mena d'autarquia animal que s'hauria constituït allà. Penso en aquesta rotonda com un santuari, aquests refugis que acullen animals que han pogut escapar de la cadena d'explotació i de producció de carn i poden ser lliures o viure d'una altra manera. Els conills no deixen de ser una plaga, una mostra del desencaixament de l'ecosistema, però mai deixa de sorprendre'm que continuïn allà cada cop que hi passo.

En un altre itinerari vaig ensopegar amb l'illa càrnia, un macro escorxador on tenen la seva seu algunes de les principals empreses de processament i logística càrnia del territori i on es sacrifiquen diàriament 30.000 porcs³. Els camions transportadors de porcs van i venen contínuament i enmig d'aquest moviment s'entrecreuen els treballadors dels escorxadors que arriben o surten de treballar en patinets i bicicletes i que en la seva majoria són població migrant sotmesa a duríssimes condicions laborals tal com denuncia Càrnies en Lluita⁴.

1 El Grup de Defensa del Ter ha sigut una font important d'informació en el marc d'aquesta recerca. El GDT és una associació ecologista formada per ciutadans que va néixer l'any 1989 amb l'objectiu de recuperar la vida i l'entorn de la Conca del Ter. <https://www.gdter.org/>

2 <https://web.333corporate.com/>

3 Una quantitat que s'apropa al número d'habitants de la ciutat de Vic, i que desborda les normatives europees en matèria d'explotació animal.

4 Càrnies en Lluita és un grup de suport als treballadors i treballadores en lluita a l'escorxador ESFOSA de Vic i de la resta de la indústria càrnia de la comarca d'Osona.

C.A. Com vas treballar a partir de la invitació a desenvolupar aquesta recerca en el format d'una exposició a ACVIC?

F.R. Quan vaig rebre la invitació per exposar a ACVIC ja sabia que volia abastar tot aquest paisatge que defineix el porc, sabent que podia vincular-lo a alguns aspectes que han articulats la meua pràctica durant els darrers anys. Per una banda, tota la logística abans esmentada derivada de la cadena de la indústria càrnia, que m'interessava molt, la poètica de la distribució, en aquest cas, animal.

Per una altra banda em suposava una oportunitat única per treballar amb l'hentai alternatiu, que és un tipus de pornografia dibuixada que no posa límits en la representació dels cossos i on aquests muten infinitament. Responent a altres lleis de la física, s'inflen, s'estiren, es dissolen, es transformen... Són cossos trans en un sentit ampli. I la seva transitivitat permet explorar noves configuracions del desig alhora que defineix noves mitologies sexuals en sintonia amb fantasies BDSM d'objectualització i desaparició. Són coses que porto treballant fa temps⁵, també en diferents col·lectius.

Imaginant al porc travessat per la visió hentai, aquest se'm presentava com un animal pornogràfic, un animal que carrega tota una sèrie de connotacions morals negatives que l'estigmatitzen i que l'associen a la brutícia i a una sexualitat exacerbada. Una càrrega que té més a veure amb el sistema d'explotació alienant on s'inscriu que no pas al seu comportament social en llibertat.

En el marc de les subcultures gais BDSM, l'animalització ha estat un recurs continu per referir-se a fetixes concrets, els ossos, els gossos i els porcs en són alguns exemples. En preguntar a un crític amic per un llibre que vinculés els porcs i la logística em va recomanar la novel·la pornogràfica *Hogg* (Porc) de Samuel R. Delany⁶ on s'explora la subcultura dels porcs, organitzada per una sexualitat abjecta, extrema i amoral, dins una comunitat de camioners.

C.A. La recerca que has fet no és només sobre el territori, si no que també has dut a terme una investigació més formal a partir d'un munt de lectures que abracen àmbits i disciplines molt diversos i aprofundeixen en els diferents aspectes que aborda aquest projecte.

F.R. Des d'una perspectiva oposada, una de les lectures més estimulants que he fet preparant el projecte ha estat "La política sexual de la carne" de Carol J. Adams⁷. Un assaig que vincula l'explotació dels animals i la de les dones sota el patriarcat, en el qual a partir del terme "referent absent" assenyalava els processos de fragmentació i objectualització que esborren de la carn que mengem la referència a l'animal viu que ha estat sacrificat i que permet que el sistema oprimeixi. També parla de "proteïna feminitzada" per referir-se a la llet, els ous i els derivats, que són productes provinents de la gestació d'animals femelles. I s'endinsa en les representacions culturals que animalitzen el cos de la dona i feminitzen el cos dels animals. Carol J. Adams introdueix el veganisme i l'anti-especisme com a pràctica política feminista radical⁸. El seu text és clau per entendre tot això, però d'altra banda és molt interessant perquè no deixa de ser una obra de crítica literària on desenvolupa una teoria que confronta els textos patriarcal de la carn i el cos de textos vegans conformats per les aportacions de pioneres del feminisme antiespecista i vegà on tenen cabuda clàssics com *Frankenstein*⁹, la història d'un monstre vegà fet de trossos de carn.

Així, arribem a l'hentai amb la monstruositat dels textos de la carn de Carol J. Adams, i tenim aquests aspectes lligats, que m'aportaven tot un seguit d'idees i inspiracions des de la intuïció inicial que tenia que ambdós es podien vincular. Tot i que cal senyalar que la noció anti-pornogràfica de Carol J. Adams xoca amb la de l'hentai alternatiu. Però m'interessava posar-ho junt perquè volia parlar de representació. No es tractava tant de contestar-la, com de capficar-m'hi, deixar-me afectar per tots aquests referents.

C.A. També havies mencionat algun referent de l'àmbit del còmic.

5 Institut d'Estudis del Porno va ser un projecte creat per Ona Bros, Lucía Egaña i Francesc Ruiz, nascut de la necessitat d'analitzar i experimentar críticament la representació explícita de la sexualitat. Va funcionar de l'any 2019 al 2023 com un laboratori d'experimentació i aprenentatge i un espai de producció de pensament.

6 Delany, Samuel R. (1995/2004) *Hogg*, Black Ice Books. Samuel Ray Delany (Nova York, 1 d'abril de 1942) és un escriptor de ciència ficció nord-americà, la major part de la seva producció literària és de temàtica sexual amb un enfocament que pocs autors han desenvolupat, i alguns dels seus llibres són considerats pornogràfics, tal com afirma el propi autor. També ha escrit sobre la seva pròpia experiència com a home negre i homosexual, com a la seva autobiografia.

7 Adams, Carol J. (1990/2016) *La política sexual de la carne: una teoria crítica feminista vegetariana*. Madrid: ochodoscuatro. Disponible en línia: <https://ochodoscuatroediciones.org/libro/la-politica-sexual-la-carne/>

8 Carol J. Adams (Nova York, 1951) és una escriptora feminista i activista pels drets dels animals, autora de diversos llibres que exploren la relació entre l'opressió de les dones a la nostra societat i l'explotació animal. Francesc Ruiz hi arriba a través de la cita que en fa Paul B. Preciado al seu llibre "Dysphoria Mundi" (2022).

9 Shelley, Mary (1818) *Frankenstein o El moderno Prometeo*.

F.R. Una obra que m'ha servit per pensar des d'un altre punt de vista és *Katz*, un còmic de Ilan Manouach¹⁰ que desconstrueix *Maus* d'Art Spiegelman¹¹, un còmic que narra la vida d'un jueu polonès supervivent de l'holocaust nazi, inspirat en la vida del seu pare. Al *Maus* original els ratolins són els jueus i els nazis són gats, Ilan Manouach va fer un *détournement* on tots els personatges són gats¹². El que ell deia era que com era possible que en denunciar l'holocaust, ell que era jueu, caigués en la trampa de l'especisme connotant els ratolins com a bons i els gats com a dolents. En el moment que tots els personatges passen a ser de la mateixa espècie la seva lectura deixa d'estar esbiaixada.

C.A. Ara em pots parlar dels SHMOOS, el personatge central del projecte expositiu que has dut finalment a terme.

F.R. Durant el procés de conceptualització de l'exposició vaig començar a dubtar si representar o no els porcs, i em vaig plantejar si per parlar dels porcs era necessari fer-ho d'una altra manera. Els referents culturals són interminables: les representacions Disney dels tres porquets, el còmic underground, les gràfiques càrnies dels negocis d'Osona, les faules distòpiques antitotalitaristes com a "Rebel·lió a la granja" de George Orwell o l'ús dels porcs per representar a la policia als Black Panther's Coloring Books¹³...

De seguida em vaig recordar d'un personatge de còmic molt particular, l'*shmoos*¹⁴. Va ser creat per Al Capp als anys quaranta com a part d'una tira que es deia *Li'l Abner*. És un animal inventat, que té una forma arrodonida i amable, amb dues potes, que viu en una vall amagada, fins que un dia és descobert i portat a la civilització. És aleshores que descobreixen aquest animal que es reproduïx amb molta rapidesa, ofrena ous, llet i mantega¹⁵ d'una manera espontània, generosa i amorosa. I no només això sinó que s'auto-sacrifica perquè el puguis cuinar i menjar, de manera que si fregeixes la seva carn té gust de pollastre, si la fas a la brasa té gust de vedella... Amb els *shmoos* ningú passa gana. Aquesta abundància xoca clarament amb la lògica capitalista, per això quan els magatzems i els proveïdors comencen a detectar que ningú compra, fins i tot que la gent no va a treballar perquè no ho necessiten, s'inicia a nivell estatal una lluita per eliminar els *shmoos*. Cal pensar que el context en el que va ser creat a mig camí entre els anys quaranta i cinquanta del segle passat, coincideix amb l'inici de la Guerra Freda i l'amenaça comunista que es va tractar d'erradicar amb tot tipus d'eines.

És així com finalment he optat per fer servir la figura més simpàtica dels *shmoos* per parlar del porc, i generar un espai estrany i diferent. És un personatge amb una mitologia pròpia sense patiment en la seva explotació; el que no sé és fins a quin punt representa cert cinisme¹⁶, però que sens dubte és un altre punt de partida per tractar el que passa al territori amb l'explotació animal. L'*shmoos* ocupa tots els rols, el dels porcs i el dels treballadors de la indústria en una equalització estranya que parla d'animalitzar i d'humanitzar, d'amo i esclau. No deixem de reforçar el referent absent amb l'*shmoos*, però generant un altre espai d'especulació, el d'una possible utopia alimentària mitjançant aquest animal que s'entrega i s'ofereix per amor. Aquest fet lliga molt amb el BDSM que es troba en l'hentai alternatiu, en el qual hi ha una entrega absoluta que també és amorosa, malgrat va associada a la desaparició total, l'aniquilació o l'objectualització extrema.

C.A. De quina manera has volgut concretar tota aquesta recerca a les sales d'ACVIC?

F.R. Quan vaig venir a visitar l'espai, en veure el terra d'ACVIC que és de terratzo, havent fet tota la recerca, em va recordar molt al que podria ser una secció d'embotit, una botifarra blanca o un fuet... aquest esmicolat de partícula pètria de colors carnosos o color greix. Per tant el propi terra de l'espai recorda contínuament el que passa al territori. I si fas aquest clic te n'adones que això no és l'esmicolat de la pedra, sinó l'esmicolat de la carn. De sobte veus que estàs caminant sobre un llit de carn. Així és com vaig decidir que això havia d'afectar al resultat, i que aquesta carn que hi ha a terra havia de pujar en forma de mural a les parets de la sala. I, finalment, que aquest mural hauria de reflectir els diferents paisatges de la carn –fent referència als textos de la carn de Carol J. Adams de nou–, que constitueixen en definitiva el territori de la Plana de Vic i la seva zona d'influència i que he descrit a l'inici de l'entrevista. Per tant ACVIC és el millor lloc on es podria fer aquesta exposició, precisament per on s'ubica i per aquest terra que té. A l'hora d'endregar el dibuix mural he volgut identificar llocs que considero que poden explicar en certa manera el cicle de la carn a la Plana de Vic: a la primera sala he volgut

10 Ilan Manouach és un artista multidisciplinari, dibuixant de còmics conceptuals, músic i editor, amb un interès especial pel còmic i el còmic post-digital. Va completar un doctorat a la Universitat d'Aalto en epistemologia del còmic explorant les interseccions entre els còmics contemporanis, l'art i la poesia. El seu treball reclama la importància dels còmics com un mitjà material autoreflexiu, no afiliat a cap història general de l'art. <https://ilanmanouach.com/>

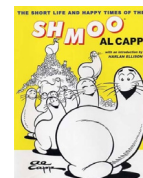
11 *Maus: Relat d'un supervivent* és una novel·la gràfica completada el 1991 per l'historietista nord-americà Art Spiegelman. Es tracta d'un còmic alternatiu publicat per entregues entre el 1980 i el 1991 a la revista Raw.

12 Katz és una còpia exacta de la versió francesa de *Maus*, on tots els personatges són gats. Va ser publicat l'any 2011 i es va fer públic en el context del festival de còmic d'Angòleme l'any 2012 que aleshores presidia Spiegelman. Flammarion, l'editorial de la versió francesa, va denunciar i finalment va fer destruir les còpies de Katz. Manouach, Ilan (2011) Katz, Bèlgica: La Cinquème couche. <https://ilanmanouach.com/work/katz/>

13 Black Panther Coloring Book, S_U_N Books & Editions, New York/LA, NY/CA, 2015. En línia: <https://www.printedmatter.org/catalog/41763/>

14 Al Capp, *The Short Life and Happy Times of the Shmoos*.

15 Dibuix de Francesc Ruiz per a l'exposició.

16 Adams, Carol J. (2020) *The Pornography of Meat*, Bloomsbury.

representar el paisatge logístic de la C-25 amb les granges porcines, els cultius adobats amb purins que serveixen per produir pinso, el riu Ter i els aqüífers i la possibilitat d'un santuari animal. La segona mostra la illa càrnia i el polígon de Gurb, un processador de carn i una xarcuteria.

C.A. Pots parlar-nos del títol de l'exposició?

F.R. A la sala lateral he situat la peça que dona títol a l'exposició, es tracta d'un calendari il·lustrat que només data tres mesos, tres setmanes i tres dies. Fa referència a l'empresa de nom 333 que he explicat que hi ha a Ripoll. En buscar el significat dels tres tresos vaig assabentar-me que prové del món dels ramaders, és una manera de comptabilitzar el període de gestació d'una truja que equival a tres mesos, tres setmanes i tres dies.

El calendari té una imatge ultrasexualitzada d'un *shmoo* que canvia de pell, és una imatge hentai que epitomitza els pòsters i calendaris de noies nues tipus Pirelli dels anys setanta i que hem descobert que decoraven algunes zones de les adoberies¹⁷.

C.A. Des del principi vas tenir clar que l'exposició s'havia d'expandir fora de l'espai expositiu i generar intervencions a llocs molt concrets del territori.

F.R. En la pròpia recerca ens hem apropat d'una manera lògica a altres espais de la mateixa ciutat. Un és les adoberies que estan just davant d'ACVIC a l'altra llera del riu Meder¹⁸, (el riu on anaven a parar tots els residus de les adoberies); i l'altre és el MAP, el Museu de l'Art de la Pell, en tant que estem parlant d'explotació animal i d'indústries càrnies, hem de parlar, per relació amb el territori, d'indústries adoberes i pellaires. A Vic hi havia hagut una tradició molt forta d'indústria adobera, que ara ha anat desapareixent i s'ha deslocalitzat a la Xina. Aquesta era la que recollia l'excedent de la indústria alimentària, que són les pells que no es poden menjar, i que es derivaven a la indústria del calçat, i a l'elaboració de roba d'abric. La proposta a partir d'aquí ha estat expandir la intervenció en relació a aquests vincles.

A les adoberies s'ha rehabilitat recentment l'edifici seguint una tendència que hi ha ara i arreu de recuperació de patrimoni tecnològic i industrial. A través de l'arquitectura podem veure de manera molt clara com era tot el procés de treball,— des del soterrani, a l'alçada del riu, que connecta amb l'aigua, fins a la part de l'assegador que està a la part alta que és on arriba l'aire—. Amb la renovació el que s'ha fet és també generar un espai útil de treball contemporani com és el *coworking*, i s'hi han habilitat dos espais d'aquest tipus.

La intervenció que he pensat per a aquest lloc recupera els calendaris amb nus femenins que hi havia originàriament en aquest espai però des de la perspectiva hentai dels cossos en transformació i mutació dels *shmoos*. Hi ha tot aquest imaginari del treball vinculat a la pell, com el "deixar-se la pell", vinculat al cos, a la carn. Aquí faig referència a uns cossos sotmesos a uns règims temporals diferents i que vinculen el temps d'explotació de la granja intensiva, el temps de treball a les adoberies, el temps que triga en adobar-se la pell, amb el treball de 24 hores del treballador contemporani auto explotat.

C.A. Ens pots parlar també de la intervenció que has preparat al MAP?

F.R. Per acabar hi ha la intervenció al Museu de l'Art de la Pell¹⁹, on s'allotja la col·lecció d'Andreu Colomer Munmany²⁰ que va ser un industrial vigatà propietari d'una empresa pelletera amb seus arreu del món. Aprofitava els viatges de negocis per adquirir peces d'artesanía fetes amb pell, va arribar a acumular una col·lecció de 2.000 peces, i en un moment donat constitueix aquest museu co-privat que a la seva mort passa a ser patrimoni de la ciutat mitjançant la Diputació.

Aquest museu atípic està ordenat a partir de l'obsessió d'un industrial pelleter per la col·lecció, no té cap ordenació específica sinó que és una barreja de museu etnològic, museu *d'arts and crafts*, arts aplicades... és un museu d'objectes, però també és un museu molt personal, que té una museografia estranya i fascinant alhora. Toca moltes tècniques oblidades i ancestrals. Podem vincular el tractament dels objectes en aquest

17 Imatge del calendari Pirelli de l'any 1964.

18 Hi ha diferents referències que vinculen el nom del riu amb la mala qualitat de l'aigua generada per l'històric d'abocaments de residus provinent de la indústria adobera. https://es.wikipedia.org/wiki/R%C3%ADo_M%C3%A9der
19 <http://www.museuartpellvic.cat/>
20 <http://www.museuartpellvic.cat/el-fundador/>

museu a idees com la “nova carn” de Cronenberg²¹ per com la pell s'utilitza per fer altres coses i és associada a l'objectualització dels cossos, de manera que se'n pot fer una lectura en clau hentai de tot el que hi passa. Està ple de pròtesis com ara les selles de muntar, que uneixen l'humà i la bèstia, pròtesis per a la lluita, la caça o la guerra, com els escuts, o les cartutxeres. Trobem cadires i trons com a símbols del poder, damasquins i guadamassils que decoraven ostentosaament les parets de l'Església i dels potentats. I trobem molts baguls, cofres, caixes, que és el que em va captivar més perquè representen una ingent quantitat d'elements logístics utilitzats per al transport durant el període colonial. Alice Thomas a “The birds of the air”²² s'imagina la història d'un banquet antic on les aus mortes prenen vida de nou, això em va suggerir aquesta idea que tots els objectes del museu tornessin a la vida, encarnant l'ànima de la pell de l'animal amb la que estaven fets, movent-se frenèticament buscant la sortida i performant tots els trets de la matriu colonial on s'inscriuen.

Aquí la idea ha estat fer una intervenció mínima en forma de còmic-guia que es pot llegir al mòbil a partir d'un QR²³, la guia presenta un *scroll* de 5 metres on s'activen totes aquests reflexions bolcades sobre els objectes i filtrades per la morfologia *shmo*.

21 Fernández Gonzalo, Jorge (2019) *Políticas de la Nueva Carne. Perversiones filosóficas en David Cronenberg*. Madrid: Holobionte ediciones. «El cineasta canadiense David Cronenberg es el padre, o cuanto menos uno de los máximos representantes, de una estética y una línea de pensamiento denominada la Nueva Carne. En su obra cinematográfica se descomponen los límites entre lo orgánico y lo inorgánico, la carne y lo maquínico, lo sexual y lo asexual, la mente y el cuerpo, lo masculino y lo femenino, en un catálogo de entrecruzamientos perversos que ponen al límite nuestra concepción de la corporalidad.» <https://edicionesholobionte.com/politicas-de-nueva-carne-jorge-fernandez-gonzalo-cronenberg/>

22 Alice Thomas, 1981. *The birds of the air*. New York: The Viking Press. Citada per Carol J. Adams a “La política sexual de la carne”, p. 385.

23 <https://2010-2023.acvic.org/ca/projectes-expositius/4207-3-mesos,-3-setmanes,-3-dies>

Inauguració dissabte 28 de setembre a les 12.00 h a ACVIC.

Visita amb l'artista a les intervencions de Les Adoberies i al Museu de l'Art de la Pell dissabte 28 de setembre a les 17.00 h.

ACVIC Centre d'Arts Contemporànies
Sant Francesc 1, Vic
Tel +34 93 885 37 04 • www.acvic.org • info@acvic.org

De dimarts a divendres de 10.00 a 13.00 h i de 17.00 a 19.00 h
Dissabtes d'11.00 a 14.00 h i de 17.00 a 19.00 h
Festius tancat.

Visites comentades i activitats educatives de l'exposició: concertar-les amb reserva prèvia trucant a ACVIC. Servei gratuït.

Adoberies
Carrer de les Adoberies, 8, Vic

Horaris d'obertura segons visites.

Entrada gratuïta.

MAP. Museu de l'Art de la Pell
C. Arquebisbe Alemany, 5, Vic
Tel: 93 883 32 79 • www.museuartpellvic.cat

De dimarts a divendres de 10.00 h a 13.00 h i de 16.00 h a 19.00 h
Dissabtes d'11.00 h a 14.00 h i de 16.00 h a 19.00 h. Diumenges i festius d'11.00 h a 14.00 h
Dia 24 i 31 de desembre de 10.00 h a 13.00 h

El Museu romandrà tancat els dilluns; els dies 1 i 6 de gener; el dilluns de Pasqua i els dies 25 i 26 de desembre.

L'entrada al museu és gratuïta.

Ajuntament de Vic

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Associació per a les
Arts Contemporànies